

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: فرید پرواز
۰۶ اکتوبر ۲۰۱۳

جنرال نگووین جیاپ، فاتح جنگ ویتنام و کمونیست مبارز در سن ۱۰۲ سالگی درگذشت.

جنرال نگووین جیاپ ، فرمانده کمونیست و فاتح جنگ های ویتنام، روز جمعه، در سن ۱۰۲ سالگی در بیمارستان نظامی هانوی در اثر کهولت سن درگذشت.

جنرال جیاپ، معروف به « نابغه نظامی ویتنام» در نبرد مشهور « دین بین فو » در سال ۱۹۵۴ نیروهای فرانسوی را در هندوچین شکست داد. شکستی که به پایان استعمار فرانسه بر هندوچین منجر شد.

در زمان جنگ ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۵ ویتنام نیز وی فرماندهی نیروهای کمونیست ویتنام شمالی را بر عهده داشت. این جنگ به شکست امپریالیسم امریکا و فرار از ویتنام جنوبی منجر شد.

در اثر این جنگ دو کشور جدا شده ویتنام به هم پیوستند.

جنرال جیاب، وزیر دفاع و وزیر کشور ویتنام نیز بود.

و نگوئن جیاب از جذاب ترین چهره های جنگ ویتنام است . او در سال ۱۹۱۱ در منطقه ای نظامی به دنیا آمد. او فرزند یک ملاک و رشکسته بود، در یک خانواده فرانسوی ثروتمند بزرگ شد. دور از تربیت و تعلیمات مارکسیستی، مثل یک بورژوازی واقعی در کالج امپراتوری هونه تحصیل کرد و بعد در دانشگاه هانوی در حقوق و فلسفه فارغ التحصیل شد و سرانجام در کالجی فرانسوی استاد ادبیات و تاریخ شد. او عاشق ناپلئون بود، روی تخته سیاه ریزه کاری های نبردها را ترسیم می کرد و نظر شاگردانش را می پرسید و همیشه خودش را اینگونه توصیف می کرد: جنرالی خود ساخته در ۱۴ سالگی انقلابی شد و به خاطر اعتصاب از مدرسه اخراج شد، در ۱۸ سالگی طعم زندان را چشید، او برای اولین بار فرمانده گروهی ۳۴ نفره از پارتیزان ها شد که برای او چندین پیروزی کوچک به ارمغان آوردند.

در سال ۱۹۳۵ وارد حزب کمونیست شد و با یکی از رفقای حزبی اش به نام مین تائی ازدواج کرد. در سال ۱۹۳۹ که فرانسه کمونیست ها را غیرقانونی اعلام کرد، به چین گریخت . آنجا نماینده هوشی مینه شد و فرماندهی پارتیزان های یوتی مینه (ویت کنگ) به او سپرده شد.

زنش برای حمایت از فرار او خود را به بازداشت سپرد و در سال ۱۹۴۵ در سلولی پر از موش درگذشت . شاید از همین جا بود که او کینه ورزیدن را آموخت . او استاد خرابکاری بود و همیشه می گفت : جنگ پارتیزانی بر اسلحه های مدرن غلبه خواهد کرد.

در طول جنگ علیه فرانسه جیاب ارتش مردمی ویتنام را به شکل یک نیروی قوی نظامی سازمان داد. شهرت افسانه ای او نتیجه پیروزی در نبرد دین بین فو در می ۱۹۵۴ بود.

در این نبرد او تاکتیک محاصره را به کار گرفت ، ویت مین ها در آن زمان صد توپ را قطعه قطعه کرده و بر شانه ، با دوچرخه و با پیاده روی های طولانی و طاقت فرسا، بدون غذا تا دین بین فو آوردند، جیاب درست چند روز پیش از مذاکرات صلح ژنو توانست فرانسه را شکست دهد، فرانسه تسلیم شد و پس از این مذاکرات صلح از ویتنام عقب نشینی کرد، اما حال دیگر ویتنام تقسیم شده بود.

در سال ۱۹۶۷ جیاب حمله تت را طراحی کرد و این آخرین حمله نظامی بزرگش بود .حمله تت شکست خورد. حمله ماه مه شکست خورد. هونه را از جیاب پس گرفتند و محاصره خه سان شکسته شد، جنگ در آن دوران بیشتر به نفع امریکا و ویتنام جنوبی پیش می رفت.

اما به نفع ویت کنگ ها، با این حال نام او مثل یک سیلی تهدیدآمیز عامل ترس و وحشت امریکائی ها بود. او کابوس آنها بود. کافی بود بگوئی : (الان جیاب می آید)

اوربانا فالاجی ، خبرنگار زن ایتالیائی در مصاحبه ای که در فبروری ۱۹۷۳ با او درباره جنگ ویتنام داشت ، او را چنین توصیف می کند.

« قبل از هر چیز کوچکی جثه اش مرا متعجب کرد. می دانستم قدش به یک متر و پنجاه و چهار نمی رسد. پاها و بازوهای کوتاهی داشت و کوتاه تر از همه گردنش بود که فوراً در یقه کتش فرو می رفت . بدنش پهن و چاق بود. چهره گیرائی نداشت ، شاید به خاطر آن خطوط مبهم چهره اش بود که نظاره در آن ولو برای کشف چیزی کم اهمیت ، زحمتی طاقت فرسا بود.

دهانی بزرگ پر از دندان های کوچک ، دماغی پهن و کوفته با دو سوراخ بزرگ ، اما چشم هایش ، چشم هایش شاید باهوش ترین چشمانی باشند که در عمر خود دیده ام . دقیق، زیرک و خندان و بی رحم.

مثل دو قطره نور می درخشید و مثل دو تیغه تیز می بریدند و چه امنیت و اطمینانی از آن ساطع بود و چه صولت ناباورانه ای. «

جیاپ بعد از این که در سال ۱۹۷۳ در نبرد استر شکست خورد، از فرماندهی کناره گیری کرد. او در سال ۱۹۸۰ از مقام سیاسی «وزیر دفاع» ویتنام و در سال ۱۹۸۲ از کرسی حزب کمونیست نیز کناره گیری کرد.

با این وجود به خاطر افتخاراتش در طول جنگ در جولای سال ۱۹۹۲ مدال ستاره طلایی را کسب کرد. بالاترین نشان افتخار ویتنام، جیاپ، هنوز زنده است، مثل خاطره حماسه ویتنام.